Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Μιὰ ζωὴ ἀφιερωμένη στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος

Ἀπέλπιδες ἐκκλήσεις πρὸς τοὺς Συμμάχους πρὸς διάσωσιν τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς σφαγῆς...

75ον

17 Αὐγούστου. Ἡ ἀναστάτωσις φθάνει εἰς τὸ κατακόρυφο. Οἱ στρατιῶται μὲ δυσκολία ἐπιβάλλουν τὴν τάξιν. Οἱ πρόσφυγες ζητοῦν νὰ ἐπιβιβασθοῦν καὶ δὲν τοὺς διαθέτουν πλοῖα. Στὸ λιμάνι τῆς Σμύρνης φθάνουν ξένα πολεμικά, ἀλλὰ οἱ κυβερνῆται των ἀρνοῦνται νὰ προσφέρουν καὶ τὴν ἐλαχίστην ἔστω βοήθειαν.

18 Αὐγούστου. Ἄφιξις καὶ ὀλιγόωρος διαμονὴ τῶν ὑπουργῶν Στράτου καὶ Θεοτόκη. Ἀπόφασις ταχείας ἐκκενώσεως. Ἡ ἁρμοστεία ἀνακαλεῖ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἐσωτερικοῦ μὲ ὁδηγίας ὅπως μὴ προκαλέσουν τὴν ἀνησυχίαν τῶν κατοίκων. Ἀποκαρδιωτικὸν θέαμα τῶν εἰσερχομένων φυγάδων τοῦ στρατοῦ. Ἔναρξις ἐπιβιβάσεως προσφύγων. Μεγάλη ἔλλειψις τροφίμων. Ὁ Μητροπολίτης ἀπευθύνει ἔκκλησιν πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κανταβρυγίας.

21 Αὐγούστου. Ὁ Χρυσόστομος ἐπισκέπτεται τὸν Στεργιάδην. Ζητεῖ νὰ σταλοῦν ἀμέσως πλοῖα πρὸς παραλαβὴν τοῦ πληθυσμοῦ. «Δυστυχῶς — ἀπαντᾶ ὁ Ἁρμοστὴς — δὲν ἐξαρτᾶται πλέον τίποτε ἀπὸ ἐμέ». Τὸν παραπέμπει εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Ὁ Χρυσόστομος ἐπισκέπτεται τὸν Ἄγγλον γενικὸν πρόξενον καὶ τὸν Ἄγγλον ναύαρχον. Ἀμφότεροι ζητοῦν δεκαήμερον προθεσμίαν διὰ τὴν συνεννόησιν καὶ λῆψιν τῶν ἀπαιτουμένων μέτρων. Εἰς τὸν λιμένα τῆς Σμύρνης εὑρίσκοντο δύο Ἀγγλικὰ πολεμικὰ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Σὲρ Ὄσμοντ Μπρόκ, δύο Γαλλικὰ καὶ τρία Ἀμερικανικά. Ἐπιβίβασις τοῦ στρατοῦ ἐκ διαφόρων σημείων τῆς παραλίας. Κατάπλους τοῦ Ἀγγλικοῦ θωρηκτοῦ «Γεώργιος Ε΄» καὶ τοῦ Γαλλικοῦ «Ἐρνέστος Ρενάν».

23 Αὐγούστου. Γίνεται γνωστὴ ἡ αἰχμαλωσία τοῦ στρατηγοῦ Τρικούπη, στὸν ὁποῖον εἶχε ἀνατεθῆ ἡ ἀρχιστρατηγία, μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Χατζηανέστη. Παντοῦ ἀντηχοῦν θρῆνοι, καὶ ὀλοφυρμοί, ἐνῶ στὶς τουρκικὲς συνοικίες ὑψώνονται οἱ πρῶτες τουρκικὲς σημαῖες. Ἡ ἄφιξις τοῦ νέου ἀρχηγοῦ τοῦ στρατοῦ Πολυμενάκου δὲν βελτιώνει τὴν κατάστασιν. Χιλιάδες Σμυρναῖοι συγκεντρώνονται πρὸ τοῦ Διοικητηρίου καὶ ζητοῦν νὰ τοὺς χορηγηθοῦν ὅπλα γιὰ νὰ ὀργανώσουν τὴν ἄμυνα τῆς Σμύρνης. Ἀλλὰ πρόκειται περὶ ἐνεργειῶν ἀπογνώσεως. Ἡ Σμύρνη κατακλύζεται ἀπὸ φυγάδας τοῦ μετώπου, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν τὴν ἀρχὴν «ὁ σώζων ἑαυτὸν σωθήτω» καὶ δὲν ὑπακούουν εἰς καμμίαν ἀρχήν...

24 Αὐγούστου. Ὁ Χρυσόστομος ἀπευθύνει τὸ τελευταῖον ἔγγραφόν του πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα:

«Παναγιώτατε Δέσποτα,

Πιστεύω ὅτι ἐλήφθη τὸ ἀπὸ 18ης καὶ 19ης γράμμα μου, τὸ ἐξαγγέλλον τὰς μεγάλας καὶ ἀθεραπεύτους συμφορὰς τοῦ χριστιανισμοῦ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Μὴ δυνάμενος διὰ χάρτου καὶ μελάνης νὰ περιγράψω τὴν ἀφαντάστως κρίσιμον καὶ ὀδυνηρὰν κατάστασιν ἔκρινα εὔλογον νὰ προτείνω εἰς τὰ δύο κοινοτικὰ σώματα νὰ ἐξαποστείλωμεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν ἐπιδότην δημογέροντα κ. Σ. Σολομωνίδην, ὅστις θὰ ἐκθέση Ὑμῖν προφορικῶς τὰ πάντα καὶ θὰ συσκεφθῆ μεθ' Ὑμῶν, ἔστω καὶ κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν, ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη τι διὰ τὴν θεραπείαν τῆς καταστροφῆς».

Συγκαλεῖ διὰ τελευταίαν φορὰν τοὺς δημογέροντας εἰς σύσκεψιν. Συζητεῖται τὸ πρόβλημα τῆς διασώσεως τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ ἡ σύσκεψις εἰς οὐδὲν θετικὸν ἀποτέλεσμα καταλήγει, κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τῶν Συμμάχων νὰ περιφρουρήσουν μὲ ἀγήματα τὰς ἑλληνικὰς συνοικίας, μέχρις ὅτου διεξαχθῆ κανονικὰ ἡ ἐκκένωσις.

Θὰ ἀφεθοῦν οἱ Χριστιανοὶ ἀνυπεράσπιστοι ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς... Καὶ θὰ ἔλθη ἡ φρίκη τῆς σφαγῆς, ποὺ θὰ τὴν μοιρολογήση ὁ μικρασιάτης ποιητὴς Ἀπόστολος Μαμμέλης:

ΦΟΝΗΑΔΕΣ

Σ' ἔρμο λάκκο ρηχό,
δυὸ παιδάκια γυμνὰ
καρτεράνε.
Σκυθρωπὰ σιωποῦν
καὶ στὴν ὄψη νὰ βγοῦν
δὲν τολμᾶνε.

Στὰ βουνά, στὶς πλαγιές,
μεθυσμένες ὀρδὲς
ὀργιάζουν!
Στὶς βαθειὲς ρεματιές,
οἱ παρθένες γυμνὲς
αἱμοστάζουν!

Καραβάνι βοερὸ
στὴν πλαγιὰ ἀνηφορᾶ
τοῦ θανάτου!
Βογγητὰ μουγκρητὰ
καὶ λυγμοὶ σταματοῦν...
κ' ἡ πορειά του!

Καβαλλάρης σοφτᾶς
ματωμένος περνᾶ
κι' ἀγριεύει!
Σ' ἕνα τάφο ρηχὸ
κάτι βλέπει δειλὰ
νὰ σαλεύη!

Γιαταγάνι βαρὺ
στὸν ἀέρα κουνᾶ
κι' ἀλαλάζει!
Λυσσασμένος χυμᾶ
καὶ τ' ἀγόρια μὲ μιὰ
ξεκοιλιάζει!...

Ματαίως ὁ Χρυσόστομος ἀπευθύνει ἐκκλήσεις πρὸς τοὺς ξένους. Ὁ πρόξενος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Χόρτον ἔγραψε δι' ἐκείνην τὴν ἡμέραν: «Ὁ Μητροπολίτης ἦτο κάτωχρος, ἡ σκιὰ τοῦ θανάτου ἥπλουτο ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας του. Ὀλίγιστοι ἐξ ὅσων ἀναγνώσουν τὰς γραμμὰς αὐτὰς θὰ ἐννοήσουν τὴν σημασίαν τοῦ φαινομένου τούτου...».

ΑΥΡΙΟΝ: Πρὸς τὴν θυσίαν.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ὁ εἰρηνοφόρος χαρᾶς!

Ἀπόσπασμα ἀπὸ διήγημα ὑποβληθὲν εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ὑπὸ ΝΙΚ. Γ. ΛΑΜΠΙΡΗ, φιλολόγου

Ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀνδρέα παραδόθηκε ὁλάκαιρη στὸ θαῦμα. Σὰν πλημμυρίδα, κύματα, κύματα, ἡ εὐεργετικὴ συντέλεια ἐρχόταν, ἔμπαινε στὴν καρδιά του καὶ μιὰ ἀνήκουστη μουσική, ὁλοζώντανη αἴσθηση, μιᾶς ἀπρόσμενης ἁρμονίας κι' ἰσορροπίας, εἶχε αἰχμαλωτίσει τὴ μουδιασμένη ἀκοή του, τὰ σώψυχά του καὶ τὸ κέντρο τῆς σκέψης του. Ἀλάφρυνε τὸ βάρος τοῦ σώματός του σὰν νὰ πλεκε σ' ἁλμυρὴ λίμνη καὶ πλήθυνε μέσα του ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς. Παγιδευμένο περιστέρι ὁ λογισμός του, χαιρόταν γιὰ τὴ φωτεινὴ αἰχμαλωσία.

Ὕστερα ὅλα ἄλλαξαν σιγὰ —σιγά, παίρνοντας ὁμαλὰ κι' ἀνεπαίσθητα τὸ θνητὸ ρυθμό τους. Καὶ στὸ βάθος στὶς ψυχὲς ἔμεινε κατακαθισμένη ὕστερα ἀπ' τὸ φωτεινὸ κατακλυσμό, μιὰ λαμπικαρισμένη εὐφορία ἀγάπη.

Ὁ Ἰησοῦς ἅπλωσε τὰ λευκὰ χέρια του, εὐλόγησε τὰ πλήθη, κι' ἄρχισε νὰ πεζοπορῆ στὸ δρόμο πρὸς τὴ σκιερὴ κοιλάδα, ὥσπου οἱ σκιὲς καὶ τὰ κλήματα ἔκρυψαν τὸ ὁλόξανθο θεϊκὸ κεφάλι, ποὺ φάνταζε νὰ βυθίζεται, ἀπαλά, ἀπαλὰ μέσα στὸν πράσινο κόλπο τῆς γῆς, σὰν ὁλόξανθη ἀτρεμη φλόγα π' ἀποσώνεται τὴ βαθειὰ αὐγὴ στὴ θρακιὰ τῶν βοσκῶν.

Ταλαντιζότανε κατάκορφα ὁ ἥλιος στὴν ὀλιγόχρονη ἀμφιβολία του, προτοῦ ν' ἀρχίση τὸ φρόνιμο κατρακύλισμά του πρὸς τὴ Μεσόγειο. Σὰν καλοσυνῆρθε ὁ Ἀνδρέας ἔστρεψε τὰ μάτια του στὸν ἀμίλητο Ἐρημίτη. Τὸ πύρινο στόμα εἶχε θουβαθῆ, σὰν νὰ στέρεψε ὁ λογοστὸν οὐρανίσκο.—Πήγαινε, Ἀνδρέα, εἶπε ξέψυχα, ξέψυχα, σὲ καρτερεῖ. Κι' ἔνευσε τὸ ἴδιο σ' ἕνα ἡλιοκαμένο εἰκοσπεντάχρονο παλληκάρι κι' αὐτὸ ἀπὸ τὴ Βηθσαϊδά.

Ὅπως τὸ νέο περιστέρι τρεμοσαλεύει στὰ λιγνά του πόδια κι' ἀναμετρᾶ τὶς δυνάμεις του γιὰ τὸ παρθενικό του πέταγμα στὸν ἀέρα, ἔτσι κι' ὁ Ἀνδρέας ἀργοσάλεψε, κι' ἅρπαξε τὸ δρόμο τῆς κοιλάδας. Πίσω ἀλαφροπόδης τὸν ἀκολουθοῦσε πατώντας στ' ἀχνάρια του τὸ παλληκαρόπουλο. Τὸν ἔφτασαν στὸ σώσιμο τῆς κοιλάδας, ὅπου οἱ λόφοι χώνουν τὰ πόδια τους στὶς λαγκαριὲς καὶ τὰ σμῦρτα.

Ἔστρεψε τὴ γλυκειὰ ὄψη του καὶ ἀφοῦ κοίταξε μὲ τὰ συγκαταβατικὰ θεϊκὰ μάτια του τοὺς εἶπε. «Τίνα ζητεῖτε;» Τρεμόπαιξε τὸ πρόσωπο τοῦ Ἀνδρέα κι' αἰσθάνθηκε βαρειοὺς τοὺς ἁρμοὺς στὰ γόνατά του μπρὸς στὴν ἀνεπάντεχη, ἀφοπλιστικὴ ἐρώτηση καὶ μηχανικὰ τὰ λόγια του, ἀνέβηκαν κομματιαστὰ στὴ γλῶσσα του καὶ μπερδεύτηκαν στὰ χείλη του μικρὸ κι' ἀδύναμο σμάρι ἀπὸ κουτὰ ψάρια, ποὺ πιάστηκαν στὸ δίχτυ τὴν τελευταία στιγμή.

—Ραββί... ποῦ μένεις; Ἐλᾶτε καὶ ἴδεστε εἶπε καὶ στρέφοντας ὅλος πρὸς αὐτοὺς γυρόφερε τὸ δεξὶ χέρι του σ' ὅλη τὴν κοιλάδα, στοὺς λόφους στὰ βουνά, στὴν ἔρημο, στὰ ξεροπόταμα, στ' ἀκροούρανα, στὰ σύννεφα. Μείνετε μαζί μου, εἶπε καὶ κάθησε στὴ σκιὰ ποὺ ἔφτιαναν ἕνας χοντρόκορμος σχοῖνος καὶ μιὰ ψηλὴ γέρικη μυρτιά. Γεμάτοι ἀκόμη ἀπὸ δέος κάθισαν ἀθόρυβα κοντά του. Γύρω τους στὴν κοιλάδα καὶ στὸ λόφο μυρμήδιαζε ἡ ζωὴ τῆς γῆς κι' ἀνάμεσα στὶς μυρτιὲς καὶ στοὺς βάλτους ἀκουγότανε ἕνας ἀξεδιάλυτος θόρυβος, σὰν χαμηλὸ τόνο χορτασμένο κλάμμα μικροῦ παιδιοῦ, σὰν πνιχτὸ γέλιο παιδούλας, σὰν σούρσιμο ἀπὸ σπασμένες χορδές.

Ὁ Ἰησοῦς ἔκαμε νεῦμα στὸν Ἀνδρέα. Εἶδε πὼς ἡ γυμνασμένη ἀκοή του ἔπιασε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τοὺς ἤχους κι' αὐτὸς σηκώθηκε, σίμωσε, παραμέρισε μὲ τὰ μελίχρωμα δυνατὰ του δάκτυλα τὸν πλεχτὸ λαβύρινθο τῆς βατουλιᾶς καὶ φανερώθηκε ἀπὸ κάτω ἀνάμεσα σὲ σφουγγαρισμένες πωρόπετρες μιὰ ταπεινὴ κι' ἀσήμαντη πηγούλα.

Στὴ σπουδή της νὰ τρέξη ὡς τὸν κάμπο, ἔβιαζε τὸ λιγοστὸ νεράκι της νὰκομματιαστῆ στὰ μικρὰ βραχάκια, παίζοντας τὸ μικρὸ ρυθμὸ τῆς μυστικῆς ἁρμονίας της, στὴ μεγάλη κι' ἀνεξερεύνητη χορωδία τῆς ζωῆς.

Ὁ Ἀνδρέας κατόπιν σήκωσε τὸ ταγάρι του, ἔβγαλε μιὰ μεγάλη φέτα ψωμιοῦ, ὡς δυὸ πλατειὲς ἀντρικὲς παλάμες, μιὰ φοῦχτα ἐλιὲς δεμένες σ' ἕνα καθαρὸ παληὸ κομμάτι γυναικείας μαντήλας κι' ἕνα σβῶλο τυρὶ τυλιγμένο σὲ πλατειὰ φύλλα ἀπὸ μουριὰ καὶ τ' ἀπίθωσε προσεχτικὰ κοντὰ στὸν Ἰησοῦ. Πῆρε ὁ Λυτρωτὴς τὴν ἀγαθὴ δωρεὰ καὶ τὴ μοίρασε στὰ τρία κι' ὑγράνθηκαν οἱ φωτεινὲς κόρες τῶν ματιῶν του ἀπὸ βαθειά, πληθωρικὴ κι' ἄδολη συγκίνησι. «Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν» ἐφώνησε μυστικὰ στὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς του ὁ Ἀνδρέας κι' ὁ Ἰησοῦς ἄκουσε τὸν ἄλαλο θνητολογισμὸ κι' ἅπλωσε τὸ χέρι στὸν Ἀνδρέα. Πρωτόκλητε, εἶπε ἀπὸ σήμερα θὰ ἀκολουθήσης μαζί μου τὴν πορεία πρὸς τὴ μεγάλη προσφορά. Κι' ἔμειναν μαζί ὥσπου ἀπόγειρε ὁ ἥλιος.

ΤΖΩΝ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

Ὁ δημοκρατικὸς καὶ εἰρηνόφιλος ἡγέτης

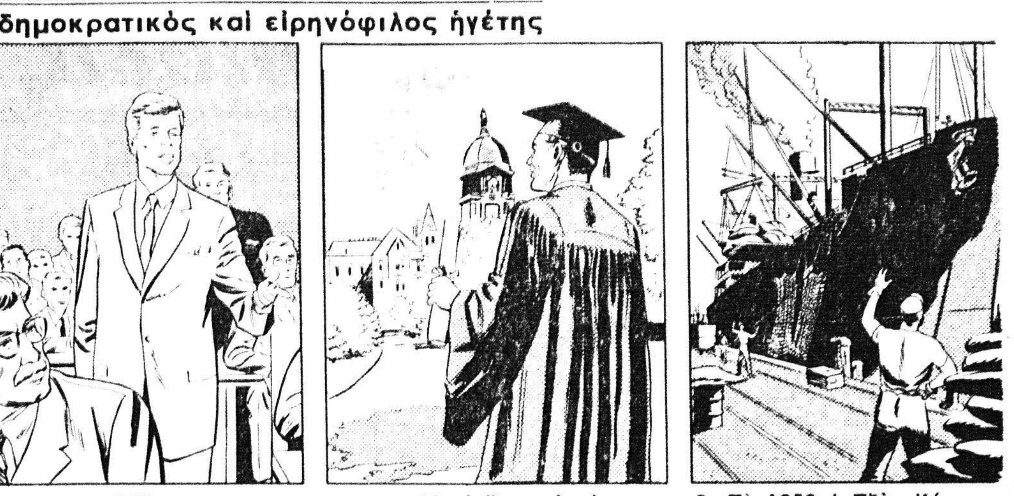

ΣΤ'

1. Ὅταν ἐτελείωσε ὁ Β΄ παγκόσμιος πόλεμος ὁ Τζὼν Κέννεντυ ἀπεφάσισε νὰ ἀφιερώση τὴν ζωήν του εἰς τὰ δημόσια. Ἔθεσεν ὑποψηφιότητα καὶ ἐξελέγη μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων διὰ τὴν Πολιτείαν τῆς Μασσαχουσσέτης. Εἰς τὸ Κογκρέσσον ὁ Κέννεντυ μὲ ἀνεξάρτητον καὰ θαρραλέαν γνώμην ὑπεστήριξε μέτρα τὰ ὁποῖα ἐθεώρει δίκαια καὶ ἠρνήθη νὰ συμμορφωθῆ μὲ ὅλας τὰς ἐπιταγὰς τοῦ κόμματός του.

2. Τὸ 1950 τὸ πανεπιστήμιον Νότρ Ντάμ, ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα Καθολικὰ πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς εἰς ἀναγνώρισιν τῆς συμβολῆς τοῦ Κέννεντυ εἰς τὴν καλὴν διακυβέρνησιν, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀνθρωπότητος τοῦ ἀπένειμε τιμητικὸν δίπλωμα Νομικῆς. Ἔκτοτε ὁ Κέννεντυ ἐτιμήθη ἀπὸ πλεῖστα ἱδρύματα διὰ τὸ ἔργον του.

3. Τὸ 1952 ὁ Τζὼν Κέννεντυ ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν ὑπεστήριξε ζωηρῶς τὸ Ἀμερικανικὸν πρόγραμμα παροχῆς βοηθείας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐπίσης ἐξηκολούθησε τὴν μακρὰν βλέπουσαν πολιτικήν του διὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην, τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὴν καλὴν κυβέρνησιν καὶ συντόμως ἤρχισε νὰ προσελκύη τὴν προσοχὴν τοῦ ἔθνους του.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΔΙΑΡΚΩΣ ΝΕΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ τροφίμων καὶ ἡ ὑγεία τῶν λαῶν

Ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑφυπουργοῦ κ. ΧΑΡΛΑΝ ΚΛΗΒΕΛΑΝΤ

Ἐμεῖς οἱ «πολιτικοί», οἱ διαχειρισταὶ τῶν δημοσίων ὑποθέσεων δὲν δυνάμεθα νὰ συγκρατήσωμεν τοὺς ἐπιστήμονας, τοὺς μηχανικοὺς ἢ τοὺς τεχνικοὺς οἱ ὁποῖοι διαρκῶς μᾶς παρουσιάζουν νέα προβλήματα.

Κάθε φορὰ ποὺ ἡ ἐπιστήμη σημειώνει ἐπιτυχίαν δημιουργεῖται μία νέα ἀπαίτησις ἡ ὁποία ἀναμένει τὴν ἱκανοποίησίν της. Κάποιο τμῆμα τοῦ δημοσίου μηχανισμοῦ πρέπει νὰ χαλιναγωγήση, νὰ ἐκμεταλλευθῆ τὸ νέον ἐπίτευγμα καὶ νὰ προπαρασκευάση ἢ νὰ προσαρμόση τὴν κοινωνίαν διὰ νὰ τὸ ἐφαρμόση.

Πρὶν γνωρίσομεν ὅτι οἱ κώνωπες εἶναι φορεῖς τῆς ἑλονοσίας οὐδεὶς ἐσκέπτετο τὴν ἐξαφάνισίν της, διότι ἁπλούστατα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῆ. Τώρα ὅμως ἐφόσον γνωρίζομεν τὸ αἴτιον, γνωρίζομεν ὅτι εἶναι δυνατὸν καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖ τείνομεν μαλονότι τὸ ἔργον εἶναι δυσχερέστερον διότι καὶ περισσότερον χρόνον ἀπαιτεῖ καὶ οἱ κώνωπες ἀπέδειξαν περισσοτέραν ἀντίστασιν ἀπ' ὅ,τι ἐνόμιζον οἱ ἐπιστήμονες τοῦ 1946.

Πρὶν τὰ ἀεροπλάνα διεισδύσουν εἰς τὸν διεθνῆ χῶρον δὲν ἐχρειαζόμεθα Διεθνῆ Ὀργανισμὸν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας. Σήμερον καθιερώσαμεν διεθνεῖς κανονισμοὺς πτήσεων διότι ἄλλως τε δὲν θὰ ἦτο δυνατὸς ὁ ἔλεγχος τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως.

Πολλὰ παραδείγματα δυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν, τὸ γεγονὸς ὅμως εἶναι ἕνα: ἡ ἐπέκτασις τῆς κυριαρχίας τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸ περιβάλλον αὐτὸν κόσμον εἶναι ὑπόθεσις κοινοῦ ἐνδιαφέροντος.

Αἱ διάφοροι ἀδεολογίαι ἔχουν κοινοὺς ἐχθρούς, ὅπως ἡ μυῖγα τσὲ — τσέ, ἡ πανώλης τῶν βοοειδῶν, ἢ τὰ ζιζάνια τῶν σιτηρῶν, καὶ οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον ἐπιστήμονες πολλάκις ἐπικοινωνοῦν μεταξύ των μολονότι χρειάζονται διερμηνεῖς. Εἶναι ἐλεύθεροι ἀπὸ τὰς διαστρεβλώσεις τῆς πολιτικῆς ἰδεολογίας, τοῦ οἰκονομικοῦ δογματισμοῦ καὶ τῆς συμβατικῆς σοφίας τῶν κατ' ἐπίφασιν πολιτισμῶν.

Ὅλοι κερδίζουν καὶ οὐδεὶς χάνει ἐὰν τὰ ἔθνη συνεργάζονται διὰ τὴν λύσιν τῶν τροπικῶν μυστηρίων τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ ἢ τῶν παγοβούνων τῆς Ἀνταρκτικῆς ἢ προσπαθοῦν νὰ ἐξαλείψουν τὴν ἑλονοσίαν, τὴν εὐλογίαν, τὸν τύφον καὶ τὸν κίτρινον πυρετόν.

Ἔχομεν περισσότερον ἀπ' ὅ,τι οἱ περισσότεροι νομίζουν εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν πρόγραμμα διεθνοῦς βοηθείας καὶ εἰς τὴν δεκαετίαν ἀναπτύξεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Κατ' ἀρχὰς οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ τρώγουν. Ἔχομεν κάμνει πολλὰ βήματα εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Τὰ πρῶτα μεγάλα ἐσημειώθησαν μὲ τὴν πρὸ 20ετίας ἵδρυσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ Τροφίμων καὶ Γεωργίας. Τελευταίως ὁ Ὀργανισμὸς ἄρχισε νὰ ἐκφράζη τριετὲς πείραμα πῶς νὰ χρησιμοποιεῖται ἡ πλεονάζουσα τροφή.

Ἐδῶ συμβαίνουν πολλὰ παράδοξα.

—Ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ τροφίμων ἐνῶ ἔχει αὐξηθῆ σημαντικώτατα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν δεκαετίαν, ὁ μέσος ὅρος διατροφῆς εἶναι κατώτερος διότι ὁ πληθυσμὸς ηὐξήθη μὲ ταχύτερον ρυθμόν.

Παρ' ὅλον ποὺ εἰς τὸ πλεῖστον τοῦ κόσμου οἱ κάτοικοι προσπαθοῦν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν ὅσον τὸν δυνατὸν περισσότερον τὴν γῆν, μερικαὶ ἀπὸ τὰς πυκνοκατῳκημένας χώρας ἐξάγουν μόνον καὶ δὲν εἰσάγουν τρόφιμα.

Ἐνῶ ἡ γεωργικὴ ἐπανάστασις ἡ ὁποία ἔκαμνε τὴν Ἀμερικὴν νὰ ἀνησυχῆ διὰ τὴν ὑπερπαραγωγήν της καὶ ἡ ὁποία ἐξαπλοῦται εἰς τὴν Εὐρώπην, τὸ ἕνα τρίτον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γῆς ὑποσιτίζεται.

Ἐὰν ὅλα αὐτὰ θέλομεν νὰ τὰ ἐπεκτείνομεν εἰς τὴν ἑπομένην δεκαετίαν τότε ἡ εἰκὼν γίνεται περισσότερον ζοφερά. Τὸ ἥμισυ τοῦ κόσμου νὰ μὴ γνωρίζη τί νὰ κάμνη μὲ τὴν τροφὴν τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ καταναλώση καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ νὰ διερωτᾶται τί πρέπει νὰ κάμνη διὰ νὰ διατραφῆ ἱκανοποιητικῶς.

Τὸ ἔργον μας δὲν εἶναι νὰ παραπονούμεθα διὰ τὴν τραγικὴν αὐτὴν εἰρωνίαν προσφορᾶς καὶ ζητήσεως. Πρέπει νὰ ἀπαντήσωμεν πρακτικῶς εἰς τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα.

Δυνάμεθα νὰ κάμνωμεν περισσότερα διὰ νὰ αὐξήσωμεν τὴν παγκόσμιον ἁλιείαν ἡ ὁποία δύναται νὰ αὐξηθῆ εἰς τὸ τετραπλάσιον ἢ πενταπλάσιον μὲ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῶν συγχρόνων μεθόδων; Δυνάμεθα κατὰ κάποιον τρόπον νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συγχρόνων

ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ ● ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ἐπ' εὐκαιρία τῆς αὐριανῆς πανηγύρεως Ἁγίας Βαρβάρας εἰς τὰ ΒΕΡΝΑΡΔΕΪΚΑ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟΝ

ΤΟ ΦΩΤΟΛΟΥΣΤΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

Α. ΑΡΑΠΑΚΟΥ

θὰ σᾶς ψυχαγωγήση μὲ τὸ μουσικὸν συγκρότημα

ΝΤΡΟΛΑ - ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ κέντρον θὰ προσφέρη ἀρνιὰ σούβλας, πικάντικους μεζέδες, μπύρα φιάλη καὶ κρασὶ ἐκλεκτὸ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1963

ΩΡΑ 11η ΠΡΩΪΝΗ

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Η ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑΣ ΚΑΙ ΜΙΚΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ

Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ μουσικῆς κ.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

100 ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΙ ΜΕ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΞΙΩΣΕΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡΑΧ. 15

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ:

Κατάστημα Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ Ρ. Φερραίου 99,
Γραφεῖα ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑΣ Ρ. Φεραίου 73
Πρακτορεῖον ΓΚΙΟΚΑ, Ἁγίου Ἀνδρέου 57

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τοῦ Τ.Ε.Ε. τμήματος Δ. Ἑλλάδος συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ πρεσβυτέρου τῶν μελῶν του, διπλωματούχου μηχανικοῦ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ

διατελέσαντος προέδρου τοῦ τμήματος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ψηφίζει:

1. Νὰ ἐκφρασθῶσιν τὰ συλλυπητήρια τῆς διοικούσης ἐπιτροπῆς τοῦ τμήματος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
2. Νὰ παρακολουθήση ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τοῦ τμήματος, ὡς καὶ τὰ μέλη τὴν ἐκφορὰν του.
3. Νὰ κατατεθῆ στέφανος εἰς τὴν σορὸν τοῦ μεταστάντος.
4. Νὰ δημοσιευθῆ τὸ παρὸν διὰ τοῦ Τύπου, καὶ νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Ὁ πρόεδρος
Δ. ΡΟΔΗΣ

Ὁ γεν. γραμματεὺς
Θ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΕΛΗΣ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

θ' ἀναμιχθῆ καὶ ὁ ἴδιος στὴν πολιτική, ποὺ εἶναι παράδοσις ἀμφοτέρων τῶν οἰκογενειῶν, τῆς πατρικῆς καὶ τῆς μητρικῆς του, κάποιος θὰ εἰπῆ πειραχτικά: «Οἱ Κέννεντυ δὲν εἶναι Δημοκράται, ἀλλὰ δὲν εἶναι οὔτε Ρεπουμπλικάνοι—αὐτοὶ εἶναι Κεννεντικοί».

Ὁ πατέρας Κέννεντυ προσπαθοῦσε νὰ ἐμφυσήση στὰ ἐννέα παιδιά του (ἀργότερα θ' ἀποκτήση, ἐκτὸς ἀπὸ ὅσα ἀναφέραμε πιὸ πάνω, τὸν Τέννυ) ὄχι μόνον τὴν ἀγάπη τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν πιὸ σκληρὴ πειθαρχία. Ὅταν ἔπρεπε ν' ἀπουσιάση γιὰ τὶς δουλειές του ἢ γιὰ τὴν πολιτική, ἄφηνε «στὸ πόδι του» σὰν οἰκοδεσπότη, τὸν μεγαλύτερο γυιό του, τὸν Τζό. Ἐκεῖνος ἔκανε πλήρη χρῆσι τῶν ἐξουσιῶν του ἀπέναντι στ' ἄλλα παιδιά. Καὶ ἐπειδὴ τὰ μικρὰ ἦσαν κορίτσια πραγματικὰ ὁ μοναδικός του ἀνταγωνιστὴς ἦταν ὁ Τζάκ. Γι' αὐτὸ οἱ δύο τους ἐπάλευαν συχνότατα. Ὁ πατέρας δὲν ἔκανε τίποτα γιὰ νὰ σταματήση τὸν ἀνταγωνισμὸ τῶν παιδιῶν. Ἤξερε ὅτι ὁ πιὸ μεγάλος ἀγαποῦσε στὸ βάθος ὅλα τ' ἀδέρφια του καὶ τὰ βοηθοῦσε ὅταν ἐχρειάζοντο τὴν βοήθειά του. Δὲν ὑπῆρχε ἀντίθεσις μεταξύ τους, ἀλλὰ μόνον τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, σὲ μιὰ εὐγενικὴ μορφή. Ὁ Τζάκ, ἄντρας πιά, ἔλεγε ὅτι ἀνεξαρτήτως τῶν καυγάδων ποὺ εἶχε μὲ τὸν Τζό, ἦσαν πολὺ ἀγαπημένοι καὶ φίλοι. Παραδέχθηκε: «Ἦταν ἐριστικὴ προσωπικότης. Ἀργότερα μαλάκωσε, ἀλλὰ στὴν παιδική μου ἡλικία ἦταν ἕνα πρόβλημα».

Εἶναι εὐνόητον ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὀδυνηροῦ προβλήματος. Δὲν ἀρέσει σὲ κανένα νὰ νικιέται. Καὶ πιὸ πολὺ δὲ μποροῦσε ν' ἀρέση σ' ἕναν Κέννεντυ, ἀναθρεμμένον μὲ τὸ ἰδανικὸ τῆς νίκης καὶ τῆς ἐπικρατήσεως. Ἀλλά, ὅσο συχνὰ καὶ νὰ ἔχανε στὴν πάλη, δὲν τοῦ ἔγινε συνήθεια ἡ ἧττα. Τὸ ἀγωνιστικό του πνεῦμα δὲν ἔσπασε. Πάλι καὶ πάλι προκαλοῦσε τὸν ἀδελφό του σὲ καινούργια ἀναμέτρηση. Ἡ Νίκη, ὅταν τὴν ἐκέρδιζε, τοῦ φαινόταν πολὺ πιὸ ἀπολαυστική.

Νίκη καὶ θάρρος, ἦσαν τὰ βάθρα τῆς φιλοσοφίας, τὴν ὁποίαν ὁ Τζόσεφ Πάτρικ Κέννεντυ ἐδίδασκε στὰ παιδιά του. Ἦταν φιλοσοφία, ποὺ εἶχε παραλάβει ἀπὸ τὸν δικό του πατέρα, βγαλμένη μεσ' ἀπὸ τοὺς σκληρούς του ἀγῶνες στὴ Βοστώνη. Ἕνας φίλος τῆς οἰκογενείας, ὁ Τὸμ Σράϊμπερ, ἔλεγε: «Ὁ Τζὸ ἤθελε τὰ παιδιά του καὶ σκεπτόμενους καὶ δραστήριους. Τὰ ἐμάζευε γύρω του καὶ τοὺς ἔλεγε: Γιὰ ἀκοῦστε 'δῶ. Δὲν σκοτίζομαι τί θὰ κάνετε στὴ ζωή. Μὰ ὅ,τι καὶ νὰ κάνετε, νὰ μὴν ὑπάρχη στὸν κόσμο ἄλλος ἄνθρωπος νὰ τὸ κάνη καλύτερα. Ἀκόμη καὶ ἂν πρόκειται νὰ γίνετε σκαφτιάδες γιὰ χαντάκια, νὰ εἶσθε οἱ πιὸ καλοὶ σκαφτιάδες χαντακιῶν σ' ὅλον τὸν κόσμο».

Ἡ οἰκογένεια ἔκανε τὸ πᾶν γιὰ νὰ εἰσαγάγη τὰ παιδιὰ στὸν ἀθλητισμό. Στὴ θερινή τους διαμονή, στὸ Χαγιάνις Πόρτ, στὸ ἀκρωτήριο Κόντ τῆς Μασαχουσέτης, εἶχαν γήπεδο τέννις καὶ βάση γιὰ κολύμπι καὶ ἱστιοπλοΐα. Ἀκόμη καὶ τὰ κορίτσια ἐμάθαιναν ἕνα παιχνίδι μὲ μπάλλα. Στὴν χειμερινή τους διαμονή, στὸ Πάλμ Μπῆτς τῆς Φλωρίδος, ὁ πατέρας τους προσελάμβανε ἐπαγγελματία γυμναστὴ γιὰ τὰ παιδιά του, γιὰ τὸ κολύμπι, γιὰ τὴν πυγμαχία, γιὰ τὴν πάλη. Ἤθελε νὰ διατηροῦν ἄριστα τὸ σῶμα τους.

«Εἶναι ἡ πιὸ συναγωνιστική, ἀλλὰ καὶ ἡ πιὸ συνεκτικὴ οἰκογένεια, ποὺ ἐγνώρισα», ἔλεγε ἕνας φίλος τους. «Παλεύουν ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου, ἂν καὶ διασκεδάζουν πάντα μὲ τὴν πιὸ μεγάλη ἀγάπη μεταξύ τους. Ὁ ἕνας προκαλεῖ τὸν ἄλλον. Σπίθες πετοῦν τὰ μάτια τους. Ὁ καθένας τους ἔχει στενοὺς φίλους, ἀλλὰ δὲν ἀγαποῦνε καὶ δὲν θαυμάζουνε κανέναν, ὅσο ἀγαποῦνται καὶ θαυμάζονται μεταξύ τους, ἀγόρια καὶ κορίτσια».

Τὸ πιὸ ἀγαπημένο τους παιχνίδι ἦταν τὸ κουπί. Εἶχαν μιὰ βάρκα, ποὺ τοὺς χωροῦσε ὅλους, ὅταν ἦσαν μικροί. Ἀργότερα, ὁ Τζὰκ ἀπόκτησε δική του καὶ τὴν ὠνόμασε «Νικοῦρα». Μὰ τί σόϊ ὄνομα εἶναι αὐτό, τοῦ εἶπαν. «Ἔχει νὰ κάνη μὲ τὴ Νίκη», τοὺς ἀπήντησε. Ἕνας φίλος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀφηγήθηκε πολλὰ γιὰ τὴν τόλμη τους στὴ θάλασσα. Οὔτε ὁ Τζό, οὔτε ὁ Τζὰκ ἐφοβοῦντο τίποτε. Μιὰ φορὰ κινδύνεψαν νὰ πνιγοῦν. Χωρὶς θυμοὺς καὶ νεῦρα, σιωπηλά, ὁ ἕνας κυττάζοντας στοῦ ἄλλου τὰ μάτια, συνεννοήθηκαν καὶ συνεργάσθηκαν γιὰ νὰ φθάσουν στὴν ξηρά.

Παράλληλα μὲ τὸν ἀθλητισμό, ὁ πατέρας τους ἐκαλλιεργοῦσε τὸ πνεῦμα. Συχνὰ ἐκαλοῦσε τὰ δύο μεγάλα ἀγόρια στὴν αἴθουσα τῆς βιβλιοθήκης τοῦ σπιτιοῦ καὶ συζητοῦσε μαζί τους τὰ νέα τῶν ἐφημερίδων καὶ τὰ πολιτικὰ προβλήματα. Ὅταν μεγάλωσαν κάπως καὶ τὰ πιὸ μικρὰ παιδιά, ἡ συζήτησις μετεφέρθη ἀπὸ τὴν αἴθουσα τῆς βιβλιοθήκης στὴν τραπεζαρία. Ἡ ὥρα τοῦ φαγητοῦ ἐχρησιμοποιεῖτο ἐπίσης γιὰ συζητήσεις καὶ σκέψεις πάνω στὰ τρέχοντα θέματα.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΕΦΕΤΟΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ - ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΚΕΡΔΗ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΑΓΟΡΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΥΧΕΡΟΥΣ

ΤΑ ΛΑΧΕΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΕΙΡΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΝ ΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑ ΓΕΝΙΚΑ ΚΕΡΔΗ

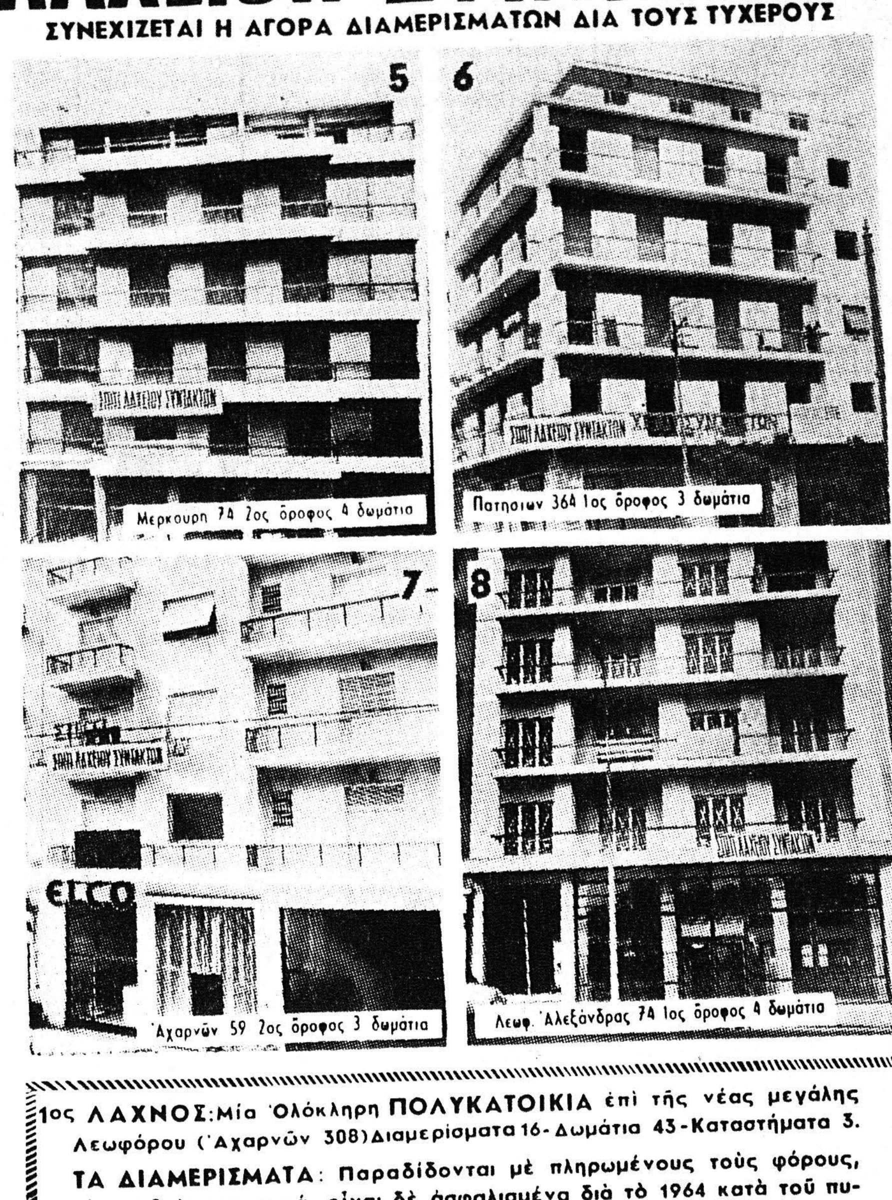

1ος ΛΑΧΝΟΣ: Μία Ὁλόκληρη ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ ἐπὶ τῆς νέας μεγάλης Λεωφόρου (Ἀχαρνῶν 308) Διαμερίσματα 16 - Δωμάτια 43 - Καταστήματα 3.

ΤΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ: Παραδίδονται μὲ πληρωμένους τοὺς φόρους, τὰ συμβολαιογραφικά, εἶναι δὲ ἀσφαλισμένα διὰ τὸ 1964 κατὰ τοῦ πυρός, εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρείαν "ΦΟΙΝΙΞ"

ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ: Εἶναι τῶν τύπων AMFICAR (Ἀμφίβιον), ΠΕΖΩ 404 σπόρ, ΠΕΖΩ 404, ΠΕΖΩ 403 7, ΡΕΝΩ Ρ 8. ΡΕΝΩ ΓΚΟΡΝΤΙΝΙ ΒΟΛΒΟ Ρ 122 5-Β 18. ΣΙΤΡΟΕΝ ID 19. ΑΛΦΑ ΡΟΜΕΟ (Τζουλιέττα). ΦΙΑΤ 1300. ΦΙΑΤ 1100. AUSTIN Καίμπριτζ. AUSTIN 1100. ΜΟΡΡΙΣ ΟΞΦΟΡΝΤ ντὲ-λοὺξ. ΜΟΡΡΙΣ 1100. ΧΙΛΜΑΝ ΜΙΝΞ ντὲ-λοὺξ. ΣΙΜΚΑ 1000. ΦΟΡΝΤ ΤΑΟΥΝΟΥΣ 12 Μ. ΟΠΕΛ ΡΕΚΟΡΝΤ καὶ εἶναι ἐφωδιασμένα 1) μὲ καλοριφέρ. 2) Ραδιόφωνον καὶ 3) Ζώνη ἀσφαλείας KLIPPAN.

Παραδίδονται δὲ εἰς τοὺς τυχεροὺς μὲ πληρωμένην τὴν εἰσφοράν, τὰ Συμβολαιογραφικά, τὸν φόρον κυκλοφορίας καὶ Δημοτικὰ τέλη δι' ἓν ἔτος, τὰ ἔξοδα ἐκδόσεως ἀριθμοῦ κυκλοφορίας.

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΑΠΟ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΕΙΡΕΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΚΑΘΕ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΕΧΕΙ ΕΙΔΙΚΑ ΤΗΣ ΧΩΡΙΣΤΑ ΚΕΡΔΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

Ἐκυκλοφόρησεν εἰς Ἀθήνας ἕνα νέον ἐνδιαφέρον περιοδικὸν ποικίλης ὕλης ὑπὸ τὸν τίτλον «Καλλιτεχνικὰ Χρονικά», μὲ ἐκδότην τὸν γνωστὸν στιχουργὸ Γιῶργο Ματαράγκα. Συνεργάζονται γνωστοὶ δημοσιογράφοι καὶ λογοτέχνες, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ Δημήτρης Ψαθᾶς, Παν. Παπαδούκας, Δ. Γιαννουκάκης, Χρ. Κ. Χαιρόπουλος, Π. Πρόγιας, Π. Κριναῖος, Στ. Καρρᾶς καὶ ἄλλοι.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ διηγήματα, τὶς ἔρευνες τὶς μελέτες, τὰ καλλιτεχνικὰ νέα γιὰ τὸ χορό, μουσική, τραγοῦδι, εἰκαστικὲς τέχνες, θέατρο, κινηματογράφο κλπ. δημοσιεύονται στίχοι τῶν Γ. Χασάπογλου καὶ Χρ. Πύρπασου, σκίτσα τῶν Β. Χριστοδούλου καὶ Ν. Ἐπιτροπάκη, ἀθλητικὸ ρεπορτάζ, ἀπόρρητα τῶν ἀστέρων καὶ πολλὲς φωτογραφίες καὶ γελοιογραφίες. Γενικὰ πρόκειται περὶ ἐντύπου μὲ καλαίσθητη ἐμφάνιση καὶ μοντέρνα σελιδοποίηση.

Τὴν εἰκονογράφηση ἔχει ἀναλάβει ὁ Μιχάλης Νικολινάκος, τὴν δὲ διεύθυνση τῆς συντάξεως καὶ τὴν ἐπιμέλεια τῆς ἐκδόσεως ὁ Μάνος Χάρης.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας

ΓΙΑΝΝΗΝ ΒΑΦΕΙΑΔΗΝ

θανόντα κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 11.30 π.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον).

Ἡ γυναῖκα του Βάσω. Τὰ παιδιά του Ἑλένη καὶ Γιάννης Κοντογιαννίδης. Ἡ μητέρα. Τὰ ἀδέλφια. Τὰ ἐγγονάκια.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, πατέρα, υἱὸν καὶ ἀδελφὸν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΗΛΙΑ ΤΖΑΝΕΤΕΑΝ

ΑΣΤΥΝΟΜΟΝ Β'

θανόντα κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 10.30 π.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον).

Ἡ σύζυγος: Εὐαγγελία. Τὰ τέκνα: Βικτωρία, Ἀθανασία. Ὁ πατήρ: Ἀνδρέας Κωνσταντίνου. Οἱ ἀδελφοί: Ἰωάννης καὶ Παναγιώτα Τζανετέα, Φανὴ καὶ Παναγιώτης Πευτέας, Γαρουφαλιὰ χήρα Τρουπάκη, Δημητρούλα χήρα Νικολάου Τζανετέα (ἐν Ἀμερικῇ), Ἀθανάσιος καὶ Εὐαγγελία Κωνσταντίνου, Νικόλαος καὶ Μαρίκα Κωνσταντίνου, Ντῖνος καὶ Κωτούλα Κωνσταντίνου, Χριστίνα καὶ Πέτρος Δημακόπουλος, Εὐρώπη Κωνσταντίνου. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖα Κηδειῶν, ΓΕΡΑΣ. ΜΑΡΑΤΟΥ, Πάτραι: Ζαΐμη — Κανακάρη 40, τηλ. 43—67, Ναύπακτος, Τζαβέλα.